Pregaria.cat

Entrada

LA TEVA ÀVIA

La teva àvia tenia una cara molt arrugada. Sempre deia que les arrugues li van començar els anys de la guerra i li van quedar ja per sempre als anys 40 del segle passat. Era una dona baixeta, encara que en el menjador de casa seva hi havia una fotografia antiga, d'aquelles de color groc, que era la del seu casament. Era una noia molt guapa, esvelta i vestida de negre. Es veu que moltes vestien d'un negre llampant al dia del casament.

La teva àvia en sabia moltes de coses. Quan anaven a casa seva, després de córrer i jugar li demanaven que ens expliqués coses. Estava asseguda en una cadira baixeta al costat del foc a terra que anava alimentant i movent amb aquella traça de la que ho ha fet infinites vegades.

Ens parlava dels temps antics, de les tartanes, de fer punta al coixí, de la festa major, dels seus pares i de les seves amigues. Segur que era molt simpàtica, potser la cap de la colla. Aquelles noies no paraven de mirar i comentar tot el que passava. Mai ens va parlar de la guerra. Ja no li preguntàvem, ens va dir un dia la teva mare que havia perdut un fill al front de Lleida.

Fa molts anys ens va parlar del Nadal de quan era petita i nosaltres l'escoltaven amb la boca oberta. Es veu que s'ho passaven molt bé, encara que feia un fred que pelava. Un Nadal tan diferent del nostre! Ens deia que al moment més emocionant, que cap Nadal es treu del cap, era a la missa del gall, quan anaven a fer un petó al Nen Jesús. Una vegada no recorda el per què es va posar a plorar, i diu que sentia dintre seu un amor tan gran que arribava fins al bestiar que tenien al corral del costat.

Avui, quan he anat a besar la imatge del Nen Jesús, he recordat el que la teva àvia ens va explicar, en especial de que sentís un amor tan gran que arribava als animals del corral. En aquell temps ningú parlava d'ecologia... Segurament va ser una inspiració profètica. En el món nou que Jesús ha vingut a portar ningú queda exclòs si ell no vol. La humanitat, la natura, els éssers vius, som tots estimats per Déu i això és el fonament de la missió de Jesús. Aquell bes va ser un do místic, ella ni sabia el sentit d'aquesta paraula.

Jesús Renau sj.